

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

29 lipca

№ 65.

Rok 1924.

Treść: 635.	Ustawa z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa	957
636.	Ustawa z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.	962
637.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1924 r. o wprowadzeniu postanowień artykułów: 1176 (p. 3), 1184, 1185 i 1186 ustawy lekarskiej (Zb. Pr. b. Ces. Ros. tom XIII wyd. 1905 r.) na obszar okręgu administracyjnego wileńskiego	963
638.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1924 r. o wprowadzeniu postanowień artykułów: 1176 (p. 3), 1184, 1185 i 1186 ustawy lekarskiej (Zb. Pr. b. Ces. Ros. tom XIII wyd. 1905 r.) na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i części województwa białostockiego	964
639.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. o rozszerzeniu granic gminy miejskiej Dobromil w powiecie Dobromilskim	964
640.	Rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 1 lipca 1924 r. o zmianach i uzupełnieniach części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt	964
641.	Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Kolei z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie przepisów o skrzyżowaniach dróg publicznych z kolejami żelaznymi	967
642.	Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 lipca 1924 r. o nadaniu nowego brzmienia rozporządzeniu z dnia 8 listopada 1920 r. o środkach przeciwko zwijaniu i unieruchamianiu zakładów.	970
643.	Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 lipca 1924 r. o nadaniu nowego brzmienia rozporządzeniu o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r.	972
	Sprostowanie rozp. Min. Rol. i Dóbr Państw. z dnia 4 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 34 poz. 357)	976

635.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 12 czerwca 1924 r.

o opodatkowaniu piwa.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Przedmiot podatku od piwa.

Art. 1. Podatkowi od piwa podlega piwo, wyrobione na obszarze Państwa Polskiego, tudzież sprowadzane z zagranicy i wolnego miasta Gdańska.

Art. 2. Podatek od piwa pobiera się w dwóch postaciach:

- podatek od wyrobu piwa;
- podatek od spożycia.

Art. 3. Podatek od wyrobu pobiera się zgóry: a) w postaci opłaty zasadniczej w wysokości 40 złotych za wyrób 1.500 hl. brzezki gorącej w chwili ukończenia warki i b) opłaty dodatkowej w wysokości 40 złotych za wyrób każdych następnych 1.500 hl. brzezki gorącej w chwili ukończenia warki.

Art. 4. Od podatku spożywczego wolne jest piwo, które pod kontrolą skarbową wywozi się za granicę.

Art. 5. 1. podatek spożywczy wynosi za każdy hektolitr piwa pełnego, wyrobionego w browarze w ciągu roku obrachunkowego:

od pierwszych 2.000 hl. . .	6 złotych,
„ następnych 8.000 „ . .	6,30 „
ponad 10.000 „ . .	6,60 „

Piwo, przywożone z zagranicy lub z wolnego miasta Gdańska, opłaca stawkę podatku 6,60 złotych od 1 hl.

2. Za piwo krajowe i importowane dubeltowe płaci się podatek o połowę wyższy od pełnego, a za takież piwo mocne dwa razy wyższy od pełnego. Za piwo pełne uważa się piwo z brzezki o zawartości ekstraktu do 13%, zaś za dubeltowe—piwo z brzezki podstawowej o zawartości ekstraktu większej niż 13 do 20%, a za piwo mocne — piwo o zawartości ekstraktu większej niż 20% według studzielnego cukromierza przy ciepłocie normalnej. Wahania zawartości ekstraktu w podstawowej brzezce, z której wyrobiono badane piwo, są dopuszczane w granicach 0,5 stopni cukromierza. Wyrób piwa z brzezki o zawartości ekstraktu poniżej 9% jest wzbroniony. Minister Skarbu może zezwolić na wyrób piwa słabego o zawartości ekstraktu poniżej 9% z pomocą górnej fermentacji z domieszką do zacieru najmniej 50% słoju pszennego. W tych wypadkach stawka podatkowa nie może być niższa od stawki, obliczonej od piwa pełnego.

3. Ilość i jakość ugotowanej brzezki określa się w panwi natychmiast po ukończeniu warki.

4. Jakość brzezki podstawowej określa się najpóźniej w ciągu 10 godzin po zlanu jej do zbiornika lub kadzi fermentacyjnych.

Jakość brzezki czyli zawartość w niej ekstraktu określa się z pomocą studzielnego cukromierza; Minister Skarbu oznaczy rodzaj i sposób użycia cukromierza.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 6. Piwo, podlegające opodatkowaniu w myśl tej ustawy, może władza podatkowa w razie nieuiszczenia tego podatku zająć bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należności podatkowej.

Osobisty obowiązek uiszczenia podatku.

Art. 7. 1. Do uiszczenia podatku od piwa obowiązany jest ten, kto piwo wyrabia, lub na swój rachunek poleca wyrabiać.

2. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili, gdy piwo zostaje wydane z browaru. Minister Skarbu może dla piwa barwiącego zezwolić pod tym względem na wyjątek.

Zwrot podatku.

Art. 8. Za piwo, zwrócone do browaru, może nastąpić zwrot podatku spożywczego. Bliższe postanowienia pod tym względem wyda Minister Skarbu.

Ilość piwa, podlegającego podatkowi.

Art. 9. Ilość piwa, od którego ma się uiścić podatek, oznacza się według pojemności naczyń (be-

czek, flaszek i t. p.), w których piwo wydaje się z browaru do spożycia.

Termin płatności, kredyt.

Art. 10. 1. Od całej tej ilości piwa, co do której obowiązek uiszczenia podatku spożywczego powstał w ciągu, danego miesiąca (art. 7 ust. 2), podatek jest płatny w ostatnim dniu tego miesiąca, a uiścić go należy we właściwej kasie skarbowej najpóźniej w siódmym dniu następnego miesiąca. W razie powtarzania się zwłoki w zapłaceniu, lub obawy, że podatek nie będzie uiszczony, może władza skarbowa żądać uiszczenia go przed wydaniem piwa z browaru.

2. Przedsiębiorca browaru ma prawo uzyskania kredytu na podatek spożywczy. Kredytu udziela izba skarbowa na prośbę przedsiębiorcy za dostatecznym zabezpieczeniem — najdłużej na przeciąg sześciu tygodni. Warunki kredytu określi Minister Skarbu w rozporządzeniu wykonawczem.

Od orzeczenia izby skarbowej wolno odwołać się do dni 14 do Ministerstwa Skarbu.

3. Od prawa korzystania z kredytu są wykluczeni uznani prawomocnie za winnych zbrodni, występku lub wykroczenia, pochodzących z chęci zysku, przemyślnictwa lub defraudacji podatku, jakoteż ci, co do których majątku zgłoszono upadłość; lub którzy wstrzymali lub zawiesili wypłaty. Wykluczenie z powodu skazania gaśnie z upływem trzech lat, od dnia odbycia kary więzienia lub aresztu, albo też zapłaceniu grzywny. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może Minister Skarbu czasokres ten skrócić.

4. Temu, kto nie uiści kredytowanego podatku w przepisany terminie, można odmówić dalszego kredytu. Całą zaległą kwotę podatku wraz z procentami za zwłokę od dnia płatności, względnie utraty kredytu, ściąga się w takim razie od dłużnika w drodze przymusowej.

Przedawnienie podatku.

Art. 11. 1. Prawo żądania zwrotu podatku przedawnia się w ciągu roku, licząc od dnia powstania prawa do zwrotu tegoż. Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został ujawniony, czy zatajeniem wstrzymany, przedawnia się w ciągu dziesięciu lat.

2. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każdy urzędowy krok, podjęty przez właściwą władzę przeciw obowiązkanemu do zapłaty w celu ściągnięcia należności podatku, wymierzonego lub zatajonego.

Wyrób piwa.

Art. 12. 1. Do wyrobu piwa z pomocą dolnej fermentacji wolno używać tylko jęczmiennego słoju, chmielu, drożdży i wody.

2. Przy wyrobie piwa górnej fermentacji wolno używać także słoju z innego zboża, nadto cukru technicznie czystego, sacharozy, cukru przemienionego skrowiowego, jak również barwnika, sporządzonego z powyższych rodzajów cukru.

3. Browary mogą używać do piwa swojego wyrobu piwa barwiącego, sporządzonego tylko ze słoju jęczmiennego, chmielu, drożdży i wody; wyrób, sprzedaż i kupno takiego piwa barwiącego są dozwolone pod warunkami i ograniczeniami, przewidzianymi w obowiązujących przepisach o przeciwdziałaniu produkcji i sprzedaży szkodliwych dla zdrowia środków żywności i przedmiotów.

4. Przez sód rozumie się każde zboże sztucznie kielkowane.

5. Przy wyrobie poszczególnych gatunków piwa, jak również piwa, przeznaczonego na wywóz za granicę, Minister Skarbu może zezwolić na wyjątki od przepisów, zawartych w ustępach 1 i 2.

6. Dodawać wody do piwa gotowego i brzezki nie wolno od chwili, gdy zawartość ekstraktu brzezki, z której piwo pochodzi, została stwierdzona w kadiach fermentacyjnych.

7. Bliższe określenie sposobu prowadzenia fermentacji określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

Obrót handlowy piwem.

Art. 13. 1. Nazwy piwo, samej lub w związku z innymi wyrazami, jakoteż oznaczeń czy to słownych, czy obrazowych, wywołujących wrażenia, że chodzi o piwo, wolno używać w obiegu handlowym tylko do oznaczenia takich napoi, które przeszły fermentację i które odpowiadają przepisom art. 12 ust. 1 do 3.

2. Pod nazwą piwo dubeltowe lub mocne, lub innym określeniem, mogącem wywołać wrażenie, że piwo jest mocniejsze niż piwo pełne, wolno puszczać w obieg tylko takie piwo, którego brzezka pod względem zawartości ekstraktu jest mocniejsza niż brzezka, przepisana dla piwa pełnego. Piwa, którego brzezka nie odpowiada przepisowi art. 5 ust. 2, nie wolno puszczać w obieg.

II. KONTROLA SKARBOWA.

Mianowanie zastępcy.

Art. 14. 1. Przedsiębiorcy, których zakłady podlegają według niniejszej ustawy nadzorowi skarbowemu, winni są wypełnić obowiązki, które na nich wkłada ustawa, bądź osobiście, bądź przez odpowiedniego zastępcę.

2. Ustanowienie zastępcy musi nastąpić wówczas, gdy przedsiębiorca obowiązków swoich w tym względzie dopełnić nie może.

3. O ustanowieniu zastępcy należy donieść władzy skarbowej, która orzeka, czy proponowana osoba może być dopuszczona do zastępstwa, czy nie. Odmowa może nastąpić tylko z ważnych powodów, które w rozporządzeniu władzy mają być szczegółowo podane.

4. Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy nie nastąpi w ciągu 14 dni, może być zarządzone wstrzymanie ruchu w browarze.

Zgłoszenia przedsiębiorstwa.

Art. 15. Kto wchodzi w posiadanie przedsiębiorstwa, podlegającego według tej ustawy nadzorowi

skarbowemu, obowiązany jest donieść o tem władzy skarbowej w ciągu 8 dni po objęciu.

Zgłoszenia pomieszczeń i urządzenia browaru.

Art. 16. 1. Kto chce wyrabiać piwo w nowo-urządzonym browarze, powinien donieść o tem władzy skarbowej na piśmie przynajmniej 14 dni na-
przód, podając opis pomieszczeń, przeznaczonych do przechowywania surowców i do wyrabiania piwa, łącznie z piwnicami fermentacyjnymi i składowymi, tudzież pomieszczeniami, gdzie się piwo rozlewa i wy-
daje, przy dołączeniu planu sytuacyjnego wszystkich tych pomieszczeń. Dalej winien przedłożyć spis na-
czyń, służących do zacierania surowców, do goto-
wania, chłodzenia i fermentowania brzezki, jakoteż kadzi i beczek składowych z zaznaczeniem, gdzie ono zwykle się znajduje i jaką każde z tych naczyń posiada pojemność.

2. Gotowe piwo wolno przechowywać, rozlewać i wydawać tylko w pomieszczeniach, za zezwoleniem władzy skarbowej na ten cel przeznaczonych.

Przemiar naczyń.

Art. 17. Zgłoszone naczynia należy urzędowo wymierzyć oraz oznaczyć. Przedsiębiorca browaru obowiązany jest uwidocznic na nich numer i pojem-
ność i utrzymywać to oznaczenie w dobrym stanie.

Donoszenie o zmianach.

Art. 18. W razie urządzenia nowych lub zmiany zgłoszonych pomieszczeń, sprawienia nowych albo też usunięcia, zmiany lub przestawienia starych na-
czyń do innych pomieszczeń — winien przedsię-
biorca browaru donieść o tem władzy skarbowej w ciągu najbliższych trzech dni.

Wyłączenie z użycia przyrządów do wyrobu piwa.

Art. 19. Przyrządy, służące bezpośrednio do wyrobu piwa, mogą być na czas, przez który się ich nie używa lub używać nie wolno, wyłączone z użycia w sposób, określony w rozporządzeniu Ministra Skarbu.

Zgłoszenie warek.

Art. 20. 1. Przedsiębiorcy browarów winni zgła-
szać na piśmie w 2 egzemplarzach właściwemu urzę-
dowi skarbowemu jakość i ilość surowców (art. 12), przeznaczonych do każdej warki, dzień i godzinę za-
cierania i ukończenia warki, jakoteż ilość brzezki
piwnej i gatunek piwa, jakie z surowców tych wyrobić zamierzają.

Zgłoszenia te można wносить i zgóry na dłuż-
szy czasokres.

2. Powyższe zgłoszenia należy wnieść w takim terminie, aby organa skarbowe mogły na czas przy-
być przy rozpoczęciu zaciera.

3. Zmiany zgłoszenia dozwolone są tylko w ter-
minach, wyznaczonych na zgłoszenie. Zmiany przy-
padkowe, a nie przewidziane w wykonaniu warki,
winny być niezwłocznie zaznaczone w książce warek.

4. Zacieranie może się odbywać tylko w dniach powszednich, w miesiącach od października włącznie do marca, w czasie od 6 godziny rano do 10 wieczór, w innych zaś miesiącach od 4 godziny rano do 10 wieczór. Władza skarbową może w miarę faktycznej potrzeby zezwolić w tym względzie na wyjątki. Zezwolenia odmówić nie wolno, jeżeli w browarze warki odbywają się bezpośrednio jedna po drugiej. Jako koniec zacierania uważa się chwilę, gdy zaczyna się brzeczka spuszczać do kotła, gdzie ma się ją gotować.

5. Z reguły należy zacierać cały sód naraz. Jeżeli jednak browar chce zacierać sód częściami, winien zgłosić to zgóry i podać w zgłoszeniu, w ilu częściach będzie robił zacier i ile sodu użyje do każdego częściowego zacieru.

6. Sporządzona podstawowa brzeczka piwna może przekraczać ilość zgłoszoną najwyżej o 7%.

Wyrabianie piwa z cukru.

Art. 21. Kto chce używać cukru do wyrobu piwa górnej fermentacji, winien oprócz zgłaszania każdej warki z osobna (art. 20) donieść o tem władzy skarbowej na piśmie w dwóch egzemplarzach, przynajmniej na 3 dni przed pierwszą warką piwa z użyciem cukru. W doniesieniach należy pisać sposób użycia cukru do wyrobu piwa, a w szczególności podać chwilę, kiedy do każdej warki cukier będzie się dodawało.

Ilość użytego cukru należy wpisywać do książki warek.

Prowadzenie ksiąg.

Art. 22. 1. Przedsiębiorcy browarów winni prowadzić następujące ksiąжки:

- a) ksiązkę warek;
- b) ksiązkę podatku od piwa.

2. Do książki warek zapisuje się poszczególne zacier, ilość i rodzaj użytych do nich surowców, ilość uzyskanej brzeczki, jej zawartość ekstraktu, wreszcie ilość piwa, która przy uwzględnieniu warunków produkcji w browarze odpowiada ilości uzyskanej brzeczki.

3. Do książki podatku od piwa zapisuje się ilość i jakość piwa, co do którego powstał obowiązek uiszczenia podatku (art. 7 ust. 2), tudzież piwa, które w myśl niniejszej ustawy wolne jest od opodatkowania.

4. Obie ksiąжки należy prowadzić w sposób, wskazany w rozporządzeniu wykonawczym, starannie przechowywać w miejscu, wyznaczonym przez władzę skarbową, okazywać kontrolującym browar organom skarbowym na każde ich żądanie, zamykać w przepisany termin i przedkładać władzy skarbowej.

Przechowywanie, rozlewanie i wywóz gotowego piwa.

Art. 23. 1. Gotowe nieopodatkowane piwo wolno przechowywać i rozlewać do naczyń tylko w pomieszczeniach browaru, przeznaczonych na ten cel, za zezwoleniem władzy skarbowej.

2. Piwa nie wolno wydawać z browaru pierwiej, póki się go nie doprowadzi w sposób, przyjęty ogólnie w technice browarnianej, do stanu, w którym nadaje się do spożycia. Przepis ten nie stosuje się do piwa, wydawanego za zezwoleniem władzy skarbowej z browaru celem dalszej przeróbki do innych browarów lub składów.

3. Zwrot piwa, będącego już w wolnym obrocie handlowym, do browaru może być dozwolony tylko pod warunkami, ustanowionymi w przepisach kontrolnych.

Naczynia transportowe.

Art. 24. 1. Piwo wolno wywozić z browaru tylko w takich beczkach, które urzędownie odcenowano i zaopatrzone numerem i znakiem cechowniczym. Na beczkach należy nadto uwidocznąć w sposób wyraźny i trwały nazwę browaru, w którym piwo wyrobiono, rok cechowania beczki i jej pojemność w litrach.

2. Beczki takie stanowią przynależność przedsiębiorstwa i mogą być odstąpione innej osobie lub innemu przedsiębiorstwu tylko po usunięciu znaku cechowniczego i firmy.

Wszelkie umowy, wbrew temu przepisowi zawarte, są nieważne.

Używać beczki do nalewania piwa w celu sprzedaży może tylko to przedsiębiorstwo, do którego beczki należą i którego firmą są oznaczone.

3. Powyższe postanowienie dotyczy także flaszek i innych naczyń, na których utrwalona jest firma browaru i pojemność naczynia.

4. Jeżeli piwo ma się wywozić z browaru w innych naczyniach, należy naczynia te zgłosić przedtem u władzy skarbowej, podać ich rodzaj i pojemność i przedłożyć wzory. Na każdym naczyniu winna być podana firma i miejsce, gdzie znajduje się browar.

5. Wszelkie naczynia, używane przy wyszynku piwa, bez względu na materiał, z którego zostały sporządzone, winny być zaopatrzone w znak, określający ich pojemność. Naczynia takie mogą zawierać jedynie ilości, stanowiące dziesiętne jednostki miary (litra).

Sprawdzanie zapasów.

Art. 25. 1. W browarze przeprowadzać się będzie w sposób, podany w rozporządzeniu Ministra Skarbu, badanie zapasów piwa. Za braki piwa, które się przytem okażą w porównaniu z prowadzonymi w browarze ksiązkami, należy uiszczyć podatek, o ile nie udowodni się, że powstały z przyczyn, które nie uzasadniają żądania podatku.

2. Dla każdego browaru ustala się corocznie norma dopuszczalnych zaników w granicach od 10 — 20%, licząc od ilości brzeczki gorącej. Sposób określenia zaników wskaże rozporządzenie wykonawcze.

Wyszynk piwa w browarze.

Art. 26. W browarze, w którym odbywa się wyszynk piwa, albo też handel obcym piwem, może Minister Skarbu zaprowadzić kontrolę na podstawie osobnych przepisów.

Nadzór skarbowy.

Art. 27. 1. Browary i połączone z nimi wyszynki piwa podlegają kontroli skarbowej.

2. Przy wykonywaniu nadzoru nad wyrobem i sprzedażą piwa obowiązują przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 5 poz. 37).

III. POSTANOWIENIA KARNE.

Defraudacje podatkowe.

Art. 28. 1. Kto od ustawowego obowiązku płacenia podatku od piwa świadomie się uchyla, lub nieuzasadnione korzyści skutkiem uchylecia się od tego obowiązku dla siebie podstępnie wyludza, staje się winnym defraudacji podatkowej i ulegnie grzywnie w wysokości pięcio- do dziesięciokrotnej kwoty podatku, o który Skarb Państwa został poszkodowany.

2. Usiłowanie podlega karze na równi z dokonaniem czynu karygodnego.

3. Współwinni podlegają karze jako uczestnicy przestępstwa.

Art. 29. Przestępstwo, wymienione w art. 28, zachodzi mianowicie:

a) jeżeli rozpoczyna się wyrób piwa bez przepisanego w art. 16 zgłoszenia;

b) jeżeli nie prowadzi się przepisanych w art. 22 ksiąg lub prowadzi się je świadomie niezgodnie z prawdą;

c) jeżeli się piwo bezprawnie lub bez obowiązkowego zapisania do ksiąg z browaru usuwa;

d) jeżeli się piwem, pozostającym pod kontrolą skarbową, bezprawnie rozporządza.

Art. 30. Karę, przewidzianą w art. 28, stosuje się również:

a) jeżeli ilość sporządzonej brzezki gorącej przekracza więcej niż o 7% ilość zgłoszonej brzezki (art. 20 ust. 6) i jeżeli to przekroczenie nie zostało zapisane w księdze warek w myśl art. 22;

b) jeżeli do piwa lub brzezki wbrew zakazowi z art. 12 ust. 6 dolano wody;

c) jeżeli wyrobiony gatunek piwa nie jest zgodny ze zgłoszeniem;

d) jeżeli gotowe nieopodatkowane piwo przelano w browarze do naczyń i złożono na skład w innych pomieszczeniach niż te, które za zezwoleniem władzy skarbowej na ten cel przeznaczono (art. 23 ust. 1);

e) jeżeli wywozi się z browaru piwo w beczkach lub naczyniach, które nie odpowiadają przepisom, zawartym w art. 24;

f) jeżeli postąpi się wbrew przepisom, wydanym dla kontroli połączonego z browarem wyszynku albo handlu piwem.

Używanie i przechowanie niedozwolonych surowców.

Art. 31. Kto umyślnie lub z niedbalstwa używa do wyrobu piwa innych surowców, niż dozwolonych w art. 12, lub dodaje je do gotowego piwa,

karany będzie, o ile według innych ustaw nie przypada za to cięższa kara, grzywną w wysokości 200 do 20.000 zł. W tensam sposób karany będzie, kto niedozwolone surowce i dodatki przechowuje w pomieszczeniach, znajdujących się pod nadzorem skarbowym, o ile nie udowodni, że materiały te są przeznaczone do innych celów, a nie do wyrobu piwa.

Drobniejsze przekroczenia.

Art. 32. 1. Wszelkie inne przekroczenia niniejszej ustawy, jakoteż wydanych na jej podstawie nałożycie ogłoszonych lub przedsiębiorstwu osobno do wiadomości podanych przepisów i zarządzeń wykonawczych — ulegną karze od 5 do 500 zł., o ile według innych ustaw nie przypada za nie kara cięższa. Karę porządkową w powyższej wysokości należy orzec także i wówczas, jeżeli w wypadkach przestępstw z art. 28 i 30 przeprowadzone dochodzenie wykazało, że winny nie działał w zamiarze uchylecia się od obowiązku płacenia podatku od piwa lub wyludzenia dla siebie korzyści ze szkoda Skarbu Państwa.

2. Karę można podwyższyć do 1000 zł., jeżeli wskutek popełnienia przekroczenia udaremnione zostało z umysłu lub przez niedbałość przeprowadzenie przepisanej urzędowej czynności.

Orzekanie o należności i wysokości podatku, tudzież kar za przestępstwa.

Odwołania.

Art. 33. 1. Prawo orzekania o należności i wysokości podatku, jakoteż orzekania kar za przekroczenia niniejszej ustawy i wydanych na jej podstawie przepisów i zarządzeń przysługuje władzom skarbowym.

2. Od orzeczenia karnego władzy niższej można wnieść odwołanie do władzy wyższej w ciągu 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia, na ręce władzy, która wydała orzeczenie, bądź też wnieść żądanie rozpatrzenia sprawy przez sąd.

3. W wypadkach wniesienia odwołania do wyższej władzy skarbowej ma miejsce zwykły tok instancji.

4. W drugim wypadku właściwy sąd przeprowadza postępowanie tak, jakby orzeczenia karno-skarbowego nie wydano.

5. Obwiniony, który wybierze drogę odwołania do władz skarbowych, traci drogę odwołania się do sądu.

IV. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Art. 34. 1. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

4. Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy gaśnie moc obowiązująca wszystkich przepisów o opodatkowaniu piwa, które istniały do tego czasu na obszarze, na którym niniejsza ustawa uzyskuje moc prawną.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*